

V Bruselu dne 21.6.2018
COM(2018) 484 final

SDĚLENÍ KOMISE RADĚ

v souladu s článkem 395 směrnice Rady 2006/112/ES

1. OBECNÉ SOUVISLOSTI

Podle článku 395 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o DPH“) může Rada na návrh Komise jednomyslně povolit kterémukoli členskému státu, aby zavedl zvláštní opatření odchylovající se od této směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru daně nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem. Jelikož tento postup stanoví odchylky od všeobecných zásad pro DPH, v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie by takové odchylky měly být přiměřené a mít omezenou působnost.

Dopisem, který Komise zaevidovala dne 19. července 2016, požádala Itálie o povolení uplatňovat opatření odchylovající se od článku 193 směrnice o DPH, kterým by se Itálii povolilo uplatňovat mechanismus přenesení daňové povinnosti u dodání zboží a poskytnutí služeb konsorciím jejich členy. Jelikož informace předložené Itálií nebyly k posouzení této žádosti dostatečné, zaslala Komise Itálii několik dopisů požadujících dodatečná vysvětlení a mezi Itálií a Komisí se uskutečnilo několik ústních jednání ohledně této žádosti. V souladu s čl. 395 odst. 2 směrnice o DPH informovala Komise dopisem ze dne 28. března 2018 o žádosti Itálie ostatní členské státy. Dopisem ze dne 3. dubna 2018 oznámila Komise Itálii, že má již k dispozici veškeré informace, které považuje za nezbytné k posouzení žádosti.

Obecným pravidlem je, že osobou povinnou odvést daň správci daně je podle článku 193 směrnice o DPH osoba povinná k dani, která dodává zboží. Účelem odchylky požadované Itálií je přenést tuto povinnost na osoby povinné k dani (v projednávané věci konsorcia), kterým je zboží dodáváno jejich členy (takzvaný mechanismus přenesení daňové povinnosti). Cílem požadované odchylky je boj proti daňovým únikům.

2. PŘENESENÍ DAŇOVÉ POVINNOSTI

Osobou povinnou odvést DPH je podle článku 193 směrnice o DPH osoba povinná k dani, která dodává zboží nebo poskytuje služby. Účelem mechanismu přenesení daňové povinnosti je přesunout uvedenou povinnost na osobu povinnou k dani, které je zboží dodáno nebo již jsou služby poskytnuty.

Tím, že je za osobu povinnou zaplatit DPH určena osoba, které je dodáno zboží nebo již jsou poskytnuty služby, si dodavatel neúčtuje DPH a od zákazníka ji neobdrží. Dodavatel proto nemůže s částkou DPH zmizet, aniž by ji odvedl do státní pokladny. V tomto smyslu se mechanismus přenesení daňové povinnosti ukázal být účinný jako dočasný nástroj pro boj proti podvodům.

3. ŽÁDOST

Itálie požádala o zvláštní opatření odchylovající se od článku 193 směrnice o DPH, pokud jde o uplatňování mechanismu přenesení daňové povinnosti u dodání zboží a poskytnutí služeb konsorciím¹² jejich členy.

---

¹ Stálé konsorcium je společná organizace, která zahrnuje několik subjektů, vytvořená s cílem regulovat nebo provádět určitou fázi činnosti pro jednotlivé zúčastněné podniky.

Itálie ve své žádosti uvádí, že zavedením přenesení daňové povinnosti u dodání zboží a poskytnutí služeb mezi členy konsorcií a konsorcii by se zajistilo okamžité omezení systémů pro daňové úniky, jako je například neprovedení ohlášení a/nebo nezaplacení DPH státu ze strany členů konsorcií. Mohlo by to také představovat odrazující opatření pro potenciální podvodníky a umožnit účinnější daňové kontroly vzhledem k omezenému počtu konsorcií, u nichž by se měl provádět audit.

4. STANOVISKO KOMISE

Žádosti, které Komise obdrží v souladu s článkem 395, se přezkoumávají s cílem ujistit se o tom, zda byly splněny základní podmínky pro udělení povolení, tj. zda navrhované konkrétní opatření zjednodušuje postupy pro osoby povinné k dani a/nebo daňovou správu nebo zda návrh zabraňuje určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem. Komise v této souvislosti vždy jednala rezervovaně a obezřetně, aby zajistila, že odchylky nenaruší fungování všeobecného systému DPH, mají omezenou působnost a jsou nezbytné a přiměřené.

Veškeré odchylky od systému dělených plateb proto představují pouze krajní řešení a mimořádné opatření a musí poskytovat záruky, pokud jde o nezbytnost a výjimečnou povahu povolené odchylky.

Itálie navzdory několika žádostem Komise nedoložila ani povahu, ani rozsah možných problémů s podvody, k nimž má docházet ve vztahu mezi konsorcii a jejich členy.

Je obtížné si představit, jak by mohly nastat problémy s podvody v oblasti DPH ve vztahu mezi konsorcii a jejich členy, když konsorcia mají jednat jménem svých členů. Navíc by vzhledem k tomuto konkrétnímu vztahu mělo být možné, aby Itálie takové podvody řešila prostřednictvím vhodných kontrolních opatření. Komise je v každém případě nadále k dispozici a na požádání může Itálii poskytnout nezbytnou pomoc s cílem bojovat proti problému podvodů v oblasti DPH.

Protože Itálie neprokázala, že odchylující se opatření požaduje s cílem bojovat proti podvodům nebo s cílem zjednodušit postupy pro osoby povinné k dani a/nebo daňovou správu, jak požaduje článek 395 směrnice o DPH, žádost tedy nesplňuje podmínky stanovené v uvedeném článku.

5. ZÁVĚR

Na základě výše uvedených skutečností vznáší Komise proti žádosti Itálie námitku.